

hvorledes Nationalbankens Stilling er til denne Sag. Nationalbanken har atter og atter indskrænket sit Seddelomløb. Nationalbanken har nyligt eksporteret, saa vidt jeg har forstaaet, for 10 Mill. Kr. Guld til Sverige, fordi dens Guldbeholdning var langt større, end Dækningsreglerne kræver, men endnu har Nationalbanken, saa vidt jeg kan se, en betydelig Guldreserve, og jeg kunde godt tænke mig, at det vilde være gavnligt for Erhvervslivet, om Nationalbanken benyttede en saadan Guldreserve, hvis der er Krav paa Kredit. Hvis den Talen om at yde Erhvervslivet Kredit, som man hører ogsaa fra det nuværende Ministeriums Side, har noget paa sig, burde man bidrage sit til, at Nationalbanken nu, da vi vel maa være over de vanskelige Valutaforhold, som vi var inde i tidligere, gjorde, hvad den kunde for at bestride den Kredittrang, der er; men jeg har kun set Indskrænkninger i Nationalbankens Seddelomløb og Guldeksport fra Nationalbanken, hvilket ikke er Foranstaltninger, der kan bidrage til, at Nationalbanken af egne Midler bliver i Stand til at tilfredsstille den Trang til Kredit, som Erhvervslivet sikkert sukker under. Det er meddelt mig fra mange Sider, at det er yderst vanskeligt at faa Kredit for Tiden, selv for Virksomheder, der kan fremvise fuldt rentable Kalkulationer over, hvad der kunde udrettes, hvis der skaffedes dem saadanne Midler. Paa hvilken Maade tilfredsstiller dette Forslag nu Kredittrangen? Saa vidt jeg kan se, paa ingen Maade, i hvert Fald kun i det Maal, den nye Kredit bliver stabled ovenpaa tidligere ydede udenlandske Kreditter, og ikke i det Maal, den bliver anvendt til at afløse tidligere udenlandske Kreditter. Jeg har villet fremdrage dette Spørgsmaal om den indenlandske Tilvejebringelse af Kredit, fordi jeg mener, det er af saa uhyre stor Betydning for hele vort Erhvervsliv, og jeg mener, det er den højtærede Handelsministers Pligt at bidrage sit til, at der kan ske en Dækning af det Kreditkrav, som findes indenfor Erhvervslivet, ogsaa ved indenlandske Penge, som efter min Mening bør stilles til Raadighed af Nationalbanken i større Omfang, end det sker i Øjeblikket. Men det er jo muligt, at den højtærede Handelsminister ogsaa paa dette Punkt vil sige, at det maa Nationalbanken selv om, vi bør lægge alt i Nationalbankens stærke Hænder, hele Landmandsbankens fremtidige Ordning, Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af Kredit for Erhvervslivet ved indenlandsk Fremskaffelse af Pengemidler, vi lægger det alt sammen i Nationalbankens stærke Haand.

Det er et overordentlig nemt og behageligt Standpunkt, men om det er et Standpunkt, der kan tilfredsstille de økonomiske Krav, som i Øjeblikket bør tilfredsstilles i vort Samfund, er et ganske andet Spørgsmaal.

Jeg vilde gerne anmode den højtærede Handelsminister om her at give mig nogle Oplysninger angaaende dette Spørgsmaal, ligesom jeg ogsaa vil udbede mig nogle Oplysninger om, hvorvidt denne Kredit skal stables ovenpaa de tidligere udenlandske Kreditter, eller den skal afløse dem. Jeg vil endvidere gerne udbede mig nogle Oplysninger om, paa hvilke Vilkaar Kreditten skal optages. Det kan vel ikke være nogen Hemmelighed, naar der er indhentet Tilbud, og man har valgt det Tilbud, man mente var det fordelagtigste. Jeg mener, at det høje Landsting har et berettiget Krav paa, inden det stemmer over Lovforslaget, at faa disse Oplysninger.

Tvede: Det foreliggende Lovforslag er jo ret ringe i Omfang, men desto betydeligere er det efter mit Skøn i Indhold. Det var jo en Katastrofe for vort Land, da Landmandsbanken brød sammen, men jeg tror fremdeles, at det var til Held for hele vort Samfund, at Staten greb ind, saa der ikke ved Sammenbruddet kom store Vanskeligheder for en væsentlig Del af det danske Erhvervsliv. Det maa jo erindres, at en betydelig Del af dansk Storstvirksomhed var og fremdeles er knyttet til Landmandsbanken. Landmandsbanken er efter mit Skøn i sin Kærne en god Forretning, som, naar den bringes over Vanskelighederne, fremdeles maa kunne virke til Samfundets Gavn. Jeg tror derfor ogsaa, det er rigtigt, at man sørger for at afgrænse Rammerne om Bankens fremtidige Virksomhed, og Rammerne fastlægges jo nu gennem § 1, hvori det siges, at Banken skal fortsætte sin Virksomhed som privat Aktiebank. Jeg forstod, at det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) ikke var Tilhænger af, at dette allerede nu blev fastsat. Jeg synes imidlertid, det er ganske nødvendigt, at man, naar der overhovedet skal udarbejdes et Forslag om en Ordning, giver dem, der skal udarbejde det, en Ramme, som de kan rette sig efter. Det bliver altsaa som privat Aktiebank, Banken skal fortsætte.

At optage et Laan eller som nu foreslaaet en Kassekredit for indtil et Aar paa 20 Mill. Dollars, er, saa vidt jeg kan se, ganske nødvendigt, for at man kan faa likvide Midler. Jeg er aldeles ikke sikker paa, at det bliver til Indfrielse af anden Gæld. Det kan godt være, at der er adskil-